

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/63/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3622010055
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3622010055.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti obžalovanému D. R., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom J. R., okres R., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava, pre trestný čin zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1 Tr. zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 02. mája 2022 pod sp. zn. 2T/22/2022, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 21. júna 2022 jednomyselne takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 321 odsek 1 písm. d) Tr. poriadku s a napadnutý rozsudok okresného súdu z r u š u j e v celom rozsahu.

II. Na podklade § 322 odsek 3 Tr. poriadku

obžalovaný D. R., nar. XX.XX.XXXX v R.,
t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Ilava,

je v i n n ý, ž e

1) dňa 01. 12. 2021 v čase asi o 17.23 hod. v R., na ul. D., pri smetných nádobách nachádzajúcich sa cez cestu oproti vchodu do J. knižnice R., po predchádzajúcej hádke a pod vplyvom alkoholu poškodenému maloletému L. P., nar. XX. XX. XXXX z ruky vytrhol mobilný telefón zn. Xiaomi REDMI 9, fialovo-modrej farby patriaci poškodenému maloletému L. P., nar. XX.XX.XXXX po čom obžalovaný z miesta s uvedeným mobilným telefónom odišiel, pričom svojim konaním maloletému L. P., nar. XX.XX.XXXX spôsobil škodu privlastnením si vyššie uvedeného mobilného telefónu vo výške -149,-Eur,

2) dňa 01. 12. 2021 v čase asi o 17.00 hod. pred hlavným vstupom do J. knižnice R., so sídlom D. XX, R. po predchádzajúcej dohode odovzdal finančnú hotovosť vo výške -10,- Eur maloletému L. P., nar. XX.XX.XXXX, za účelom kúpy drogy - pervitínu, s ktorou maloletý L. P., odišiel s vopred uváženým úmyslom obžalovanému drogu - pervitín skutočne nezabezpečiť do potravín W. R., so sídlom Q. XXX/XX, R., v ktorých zakúpil kyselinu citrónovú tzv. citrodeko, ktorú pri J. knižnici R. odovzdal obžalovanému v podobe majúcej budiť dojem riadne zabalenej a pravej drogy - pervitínu, pričom pervitín, t. j. metamfetamín je zaradený v II. skupine psychotropných látok uvedených v zákone č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v platnom znení,

t e d a

v bode 1) rozsudku

prisvojil si cudziu vec, tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal na veci, ktorú mal iný pri sebe,

v bode 2) rozsudku

dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle prechovávať omamnú látku alebo psychotropnú látku, jed alebo prekurzor pre vlastnú potrebu, pričom k dokonaniu činu nedošlo.

č í m s p á c h a l :

v bode 1) rozsudku

trestný čin prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. d) Tr. zákona,

v bode 2) rozsudku

pokus trestného činu prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 14 odsek 1 k § 171 odsek 1 Tr. zákona účinného do 30.04.2022 .

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 171 odsek 1 Tr. zákona s prihliadnutím na § 37 písm. h) Tr. zákona a za použitia § 38 odsek 2, odsek 4, odsek 8 Tr. zákona a § 41 odsek 1 Tr. zákona účinného do 30.04.2022 na ú h r n n ý t r e s t odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov n e p o d m i e n e č n e .

Podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona s a obžalovaný z a r a d ť u j e na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia .

Podľa § 73 odsek 2 písm. d) Tr. zákona súd u k l a d á obžalovanému ochranné ambulantné protitoxikomanické liečenie.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 02. mája 2022 pod sp. zn. 2T/22/2022 bol obžalovaný D. R., nar. XX.XX.XXXX, na podklade podanej obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Partizánske zo dňa 18. marca 2022 pod č. k. Pv 397/21/3305-43, podanou na okresnom súde dňa 18. marca 2022 uznaný za vinného zo spáchania trestného činu zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

1) dňa 01. 12. 2021 v čase asi o 17.23 hod. v R., na ul. D., pri smetných nádobách nachádzajúcich sa cez cestu oproti vchodu do J. knižnice R., po predchádzajúcej hádke a pod vplyvom alkoholu poškodenému maloletému L. P., nar. XX. XX. XXXX z ruky vytrhol mobilný telefón zn. Xiaomi REDMI 9, fialovo-modrej farby patriaci poškodenému maloletému L. P., nar. XX.XX.XXXX po čom obžalovaný z miesta s uvedeným mobilným telefónom odišiel, pričom svojim konaním maloletému L. P., nar. XX.XX.XXXX spôsobil škodu privlastnením si vyššie uvedeného mobilného telefónu vo výške -149,-Eur,

a ďalej aj z pokusu trestného činu prečinu podľa § 14 odsek 1 k § 171 odsek 3 Tr. zákona (správne mala byť uvedená i účinnosť Tr. zákona od 01.05.2022) na tom skutkovom základe, že

2) dňa 01. 12. 2021 v čase asi o 17.00 hod. pred hlavným vstupom do J. knižnice R., so sídlom D. XX, R. po predchádzajúcej dohode odovzdal finančnú hotovosť vo výške -10,- Eur maloletému L. P., nar. XX.XX.XXXX, za účelom kúpy drogy - pervitínu, s ktorou maloletý L. P., odišiel s vopred uváženým úmyslom obžalovanému drogu - pervitín skutočne nezabezpečiť do potravín W. R., so sídlom Q. XXX/XX, R., v ktorých zakúpil kyselinu citrónovú tzv. citrodeko, ktorú pri J. knižnici R. odovzdal

obžalovanému v podobe majúcej budiť dojem riadne zabalenej a pravej drogy - pervitínu, pričom pervitín, t. j. metamfetamín je zaradený v II. skupine psychotropných látok uvedených v zákone č. 139/1998 Z. z. o omamných látkách, psychotropných látkách a prípravkoch v platnom znení,

Za to bol obžalovaný D. R. odsúdený nasledovne:

Podľa § 188 odsek 1 Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona, § 38 odsek 4 Tr. zákona, § 41 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona na úhrn trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona bol obžalovaný zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 odsek 2 písm. d) Tr. zákona súd uložil obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ambulatnou formou.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia na hlavnom pojednávaní, na ktorom boli okrem prokurátora osobne prítomný obžalovaný i jeho obhajca, proti nemu podal písomne odvolanie obžalovaný, prostredníctvom obhajcu v podstate voči všetkým jeho výrokom.

Obžalovaný vo svojom písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že napriek podstatnej zmene právnej kvalifikácie žalovaných skutkov v jeho prospech má za to, že napadnutý rozsudok mal byť pokiaľ ide o jeho vinu ešte podstatnejšie priaznivejší. K tomu uviedol, že dôkazy ohľadom žalovaného skutku pod bodom 1, zadovážené inak v prípravnom konaní ako aj tie, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní neposkytli okresnému súdu dostatočný podklad k tomu, aby rozhodol o jeho vine. Neexistuje totiž žiaden priamy dôkaz o tom, že poškodenému mal vytrhnúť mobilný telefón, pričom poukazuje v tomto smere na podstatnú rozdielnosť výpovedí samotného poškodeného v rámci uvedených štádií trestného konania (práve s poukazom na rozdielnosť výpovedí poškodeného nie je možné posúdiť ako priamy dôkaz). Ani výpoveďou svedka D. sa podľa jeho názoru nepodarilo natoľko bez akýchkoľvek pochybností ustáliť, že došlo k spáchaniu trestného činu zločinu lúpeže a či teda nebolo namieste prípadne kvalifikovať jeho konanie iba ako prečin krádeže podľa § 212 Tr. zákona (resp. ho spod obžaloby oslobodiť), keďže z komplexu vykonaných dôkazov je zrejmé iba to, že mobilný telefón poškodeného sa dostal z dispozície poškodenému k nemu, pričom on dostatočne vysvetlil s menšími odchýlkami ako k tomu skutočne došlo. K žalovanému skutku pod bodom 2 je namieste konštatovať, že tu postup okresného súdu pri určení viny a právnej kvalifikácie nebol správny. V prípade pokusu sa vyžaduje k jeho spáchaniu, aby z konania páchatel'a, teda v tomto prípade jeho, bolo zrejmé, k čomu jeho konanie smeruje a či mal úmysel, resp. tento vôbec mal naplniť všetky znaky predmetnej žalovanej skutkovej podstaty trestného činu. Napriek tomu, že okresný súd dostatočne vyhodnotil, že 10,-€ v danom regióne zvyčajne postačuje na jednu dávku drogy (pervitín) a tiež náležite určil na základe nazvime ich vstupných údajov, ktoré mal k dispozícii, že by v jeho prípade malo ísť o prechovávanie drogy pre svoju potrebu a mala by byť použitá právna kvalifikácia pre prečin podľa § 171 odsek 3 Tr. zákona, sa ale bez dostatočného ďalšieho zdôvodnenia okresný súd nezaoberal úmyslom osoby konajúcej v štádiu pokusu, teda jeho osobou. Pri posudzovaní takéhoto jeho konania musel a mal zisťovať, či mal úmysel (v štádiu pokusu) svojim konaním naplniť všetky znaky žalovaného predmetného prečinu a či v jeho konaní boli zahrnuté všetky skutočnosti, tvoriace určujúce znaky objektu, objektívnej stránky a samozrejme subjektívnej stránky konkrétneho trestného činu. Na základe vykonaného dokazovania však vôbec nie je preukázané, čo svoje konanie zameral na zadováženie obvykle jednorazovej dávky a či v jeho prípade ako u niektorých konzumentov (teda nie bežných konzumentov) nie je namieste tak, ako to ustalať súdna prax, že za obvykle jednorazovú dávku sa v tomto prípade považuje minimálne hmotnostné množstvo metamfetamínu na úrovni -300,- mg (a nie určených -100,- mg). Navyše pripomína, že nakoľko skutočne nie je možné v tejto veci ustáliť, či sa v prípade jeho „objednávky“ jednalo o obvykle jednorazovú dávku a už vôbec nie je možné presne určiť, či a aké mohlo mať toto množstvo objednávky obsah účinnej látky. Ide totiž o to, že nie možné iba preto, že okresný súd hodnotí jeho konanie v štádiu pokusu, aby dokazovanie a rozhodnutie potom vychádzalo z veličín, ktoré iba okresný súd pokladá za významné a rozhodujúce. Práve naopak, pri vyhodnotení konania v takomto štádiu, kedy okresný súd má k dispozícii len minimum dôkazov a zároveň nedisponuje žiadnymi informáciami od neho, musí a mal zamerať

dokazovanie na všetky podstatné okolnosti prípadu. Bolo teda potrebné, aby sa dôkladne zaoberal jeho osobou ako nie bežným, resp. priemerným konzumentom a aby zároveň dôsledne vyhodnotil skutočnosť, ktorú absolútne opomenul, že totiž svedok R. jednoznačne vo svojej výpovedi potvrdzuje, že v inkriminovanom čase nebol schopný zadovážiť akékoľvek omamné látky. Uvedená skutočnosť ako i ostatné opísané výhrady voči postupu okresného súdu sú takto rozhodujúcim podkladom k úvahe o tom, že jeho konanie pod bodom 2 napadnutého rozsudku je absolútne nespôsobilé relevantného trestného následku. Obžalovaný ďalej uviedol, že i keď podľa jeho názoru nie je možné posúdiť jeho konanie ako trestný čin podľa § 171 odsek 3 Tr. zákona, dáva do pozornosti skutočnosť, že i keď sa pri obdobných skutkoch zdôrazňuje ich formálne posúdenie, mali by byť po tom prvotne zohľadnené predovšetkým jeho výhrady voči použitej právnej kvalifikácii s poukazom k závažnosti jeho konania v súlade s ustanovením § 10 odsek 2 Tr. zákona. Preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil v rozsahu odôvodnenia jeho odvolania a oslobodil ho spod obžaloby v celom rozsahu podľa § 285 písm. b) Tr. zákona.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Partizánske sa do konania verejného zasadnutia krajského súdu o odvolaní obžalovaného písomne nevyjadril k písomne odôvodnenému odvolaniu obžalovaného.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, ktoré sa konalo za splnenia všetkých procesných podmienok, intervenujúci prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín v rámci konečného návrhu odvolanie obžalovaného navrhol ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného právom konečného návrhu poukázal na ich písomné odôvodnenie odvolania a navrhol rozhodnúť tam spôsobom uvedeným.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný právom konečného návrhu uviedol, že trvá na podanom odvolaní ako aj na dôvodoch uvedených v jeho písomnom odôvodnení a aj na tom, ako má odvolací súd rozhodnúť.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, na verejnom zasadnutí dňa 21. júna 2022, na podklade tohto podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 30. mája 2022, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť všetkých napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Krajský súd, neopomenutím svojej zákonnej povinnosti podľa § 317 odsek 1 posledná veta Tr. poriadku zistil tiež dôvody na prípadne podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 a dospel k záveru, že z podnetu čiastočne dôvodne podaného odvolania obžalovaného, ktoré bolo podané oprávnenou osobou, včas a na správnom mieste, je nevyhnutné zrušiť všetky výroky napadnutého rozsudku prvostupňového okresného súdu z nasledovných dôvodov:

Krajský súd úvodom uvádza, že prvostupňový okresný súd vykonal všetky dostupné relevantné dôkazy pre zistenie skutkového stavu veci. Vo vzťahu k skutkovým záverom vykonané dôkazy na hlavnom pojednávaní tak, ako na ne v podrobnostiach prvostupňový okresný súd poukázal v napadnutom rozsudku potom zákonným spôsobom podľa § 2 odsek 12 Tr. poriadku vyhodnotil a dospel k správny skutkový záverom o tom, že bolo nepochybne preukázané, že sa oba žalované skutky stali tak, ako ich správne okresný súd ustálil pod bodmi 1 a 2 a že ich páchatelom je obžalovaný D. R., aj napriek tomu, že tento spochybnil a spochybňuje ich spáchanie, a to aj potom, čo okresný súd správne a zákonne (bez relevantného narušenia skutkovej totožnosti) tieto oproti podanej písomnej obžalobe ustálil. Prvostupňový okresný súd v dostatočnej miere a tiež logicky vysvetlil, čo mal nepochybne obžalobou z tvrdených skutkových okolností preukázané a čo nie, čo sa týka predovšetkým žalovaného skutku pod bodom 1 (podľa názoru krajského súdu z hľadiska chronologických udalostí mal byť tento skutok označený naopak až pod bodom 2). Krajský súd sa plne stotožnil so skutkovými zisteniami okresného súdu v tom, že nebola nepochybne preukázaná vedomosť obžalovaného o skutočnom veku poškodeného a ani skutočnosť, že to bol práve obžalovaný, ktorý mal na prekonanie odporu poškodeného použiť inak obranný, slzotvorný plyn. Pritom okresný súd, aj s ohľadom na výsledky dokazovania (rozporupnosť vo výpovediach poškodeného v prípravnom konaní a v konaní pred súdom, na hlavnom pojednávaní), správne aj z logického hľadiska zameral svoje úvahy smerom k tomu, že s najväčšou pravdepodobnosťou to bol práve poškodený, ktorý takýto obranný

slzotvorný plyn mal u seba a nič nemení na tom ani fakt, že poškodený bol sčasti zasiahnutý v tvári slzotvorným plynom, pričom nemožno bez pochybností vylúčiť, ako logicky správne na to okresný súd tiež poukazoval, že sa tak stalo pri manipulácii s týmto slzotvorným plynom poškodeným. Na druhej strane nebolo možné akceptovať odvolacie námietky obžalovaného, ktorými spochybňoval okresným súdom ako už bolo konštatované, správne a zákonne ustálený skutkový stav veci v prípade žalovaného skutku pod bodom 1. Rozhodujúcim dôkazom totiž bola aj výpoveď svedka D., hoci tento svedok nebol osobne prítomný pri bezprostrednom fyzickom kontakte obžalovaného a poškodeného, ale vierohodne a akceptovateľne popísal bezprostredné okolnosti pred a po konflikte obžalovaného s poškodeným v inkriminovanom čase. Preto i krajský súd považuje za nepochybne preukázaný fakt, že obžalovaný v inkriminovanom čase vytrhol z ruky poškodeného predmetný mobilný telefón. Okresný súd taktiež nepochybil, keď vyslovil nepochybné skutkové závery o tom, že žalovaný skutok pod bodom 2 sa skutočne stal a že jeho páchatelom je práve obžalovaný D. R.. Ani v tomto prípade nie je možné akceptovať odvolacie námietky obžalovaného, ktorými sa snažil spochybníť svoje konanie tvrdené obžalobu (popísané v tomto skutku ako naplnenie všetkých zákonných znakov trestného činu). Krajský súd v tejto súvislosti musí poukázať, že rozhodujúcimi a nepochybne preukázanými skutočnosťami sú to, že obžalovaný jednoznačne preukázal úmysel zaobstarať si pre svoju potrebu dávku predmetnej drogy, pričom ním nepochybne suma za takúto dávku skutočne zodpovedá svojou preukázanou hodnotou obvykle jednorazovej dávky drogy - pervitínu v regióne, kde došlo k spáchaniu žalovaného skutku pod bodom 2. Aj vzhľadom na to, že jeho preukázané konanie je iba v rozsahu správne okresným súdom zisteného „pokusu“, bolo by logickým nezmyslom dospieť k inému než takému záveru, že obžalovaný v inkriminovanom čase chcel a potreboval riadnu jednorazovú dávku drogy, keď pociťoval potrebu si ju aplikovať, vzhľadom na svoju takúto (preukázanú) závislosť. V tomto smere preto nie je rozhodujúce, že poškodený predstieral jej zaobstaranie pre obžalovaného tým, že mu odovzdal v skutočnosti neškodné „citrodeko“ a nebol rozhodujúci ani fakt, že vzhľadom na to, že obžalovanému bolo kladené za vinu spáchanie žalovaného skutku pod bodom 2) iba v štádiu pokusu, že nebolo preukázané zaobstarania si skutočnej dávky drogy. Krajský súd v tejto časti uzatvára, že prvostupňový okresný súd postupoval správne a zákonne, keď uznal obžalovaného za vinného zo spáchania oboch žalovaných skutkov v znení skutkovej časti napadnutého rozsudku a svoje takéto závery v intenciách ustanovenia § 168 odsek 1 Tr. poriadku akceptovateľne a presvedčivo vysvetlil.

Krajský súd však ale v ďalšej časti odôvodnenia tohto rozsudku uvádza, že prvostupňový okresný súd následne pochybil (v neprospech obžalovaného) pri právnom posúdení oboch žalovaných skutkov, čo bolo nevyhnutné v rámci odvolacieho konania napraviť, keďže tak mohol krajský súd, bez potreby akéhokoľvek doplnenia dokazovania, sám urobiť. Pokiaľ ide okresným súdom správne ustálený skutok pod bodom 1, tento nebolo možné posúdiť ako žalovaný zločin lúpeže, a to ani v jeho základnej skutkovej podstate. Bolo totiž preukázané, že obžalovaný bez relevantného násillia a v okamihu vytrhol z ruky predmetný mobilný telefón poškodenému. Nebolo ničím preukázané, že obžalovaný prekonával čo i len zvýšený, poškodeným kladený odpor. Krajský súd v tomto smere odkazuje na doposiaľ platný a účinný judikát č. R 19/72, ktorý rieši totožný skutkový stav právnym posúdením ako krádež páchatel'a odcudzením veci, ktorú má poškodená osoba pri sebe a nie ako lúpež. Aj v prípade skutku pod bodom 2 okresný súd nepostupoval správne a zákonne, keď navyše bez bližšieho zdôvodnenia právne posúdil žalovaný skutok pod bodom 2 spáchaný obžalovaným ako pokus žalovaného predmetného prečinu podľa znenia účinného v Trestnom zákone od 01. mája 2022. Okresný súd zrejme prehliadol, že iné právne posúdenie skutku ako trestného činu spáchaného ako trestný čin podľa Trestného zákona účinného v čase jeho spáchania je možné podľa novšieho Trestného zákona iba v prípade splnenia zákonnej podmienky priaznivosti pre páchatel'a, ktorú súd musí skúmať zo všetkých hľadísk, predovšetkým však s prihliadnutím na trest, ktorý hrozí páchatel'ovi trestného činu. V posudzovanom prípade však ani nové znenie práve z týchto hľadísk priaznivé nie je, predovšetkým však pokiaľ ide o uloženie hroziaceho trestu odňatia slobody, ktorá sadzba je fakticky totožná so sadzbou žalovaného prečinu podľa Trestného zákona účinného v čase spáchania žalovaného skutku pod bodom 2. Na podklade uvedeného preto krajský súd musel napadnutý rozsudok zrušiť nielen vo výroku o vine ale aj potom zákonným spôsobom vo všetkých súvisiacich výrokoch s výrokom o vine. Následne na podklade § 322 odsek 3 Tr. poriadku potom krajský súd vyslovil vinu obžalovaného zo spáchania oboch žalovaných skutkov, predtým už správne a zákonne ustálených, ktoré potom konformne s Trestným zákonom, právne posúdil ako dokonaný trestný čin prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. d) Tr. zákona (skutok pod bodom 1) a ako pokus trestného činu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov a obchodovania s nimi podľa § 14 odsek 1 k § 171 odsek 1 Tr. zákona účinného do 31.04.2022, pričom v oboch prípadoch boli bez

akýchkoľvek rozumových pochybnosti naplnené všetky štyri formálne znaky oboch prečinov, vrátane nevyhnutného materiálneho korektívu podľa § 10 odsek 2 Tr. zákona. Osobitne krajský súd, vzhľadom na odvolacie námietky obžalovaného zdôrazňuje, že v prípade materiálneho korektívu je nepochybne preukázané jeho naplnenie vo väčšej miere než nepatrnej.

Okresnému súdu pri identifikácii nie je možné ale vytknúť ním správne priznanie iba preukázanie existencie jednej prevažujúcej priťažujúcej okolnosti, a to podľa § 37 písm. h) Tr. zákona (spáchanie viacerých trestných činov), s tiež správnu a zákonnou aplikáciou ustanovení §§ 38 odsek 2, odsek 4 a odsek 8 Tr. zákona. Uvedené si preto osvojil aj krajský súd pri ich aplikácii určenie druhu a výmery trestu podľa skutkovej podstaty najprísnejšej sa zbiehajúceho prečinu, a to podľa § 171 odsek 1 Tr. zákona účinného do 31.04.2022 (základná sadzba od 0 do 3 rokov), keď obžalovanému bol potom krajským ukladaný úhrnný (zákonne miernejšie než predtým podľa § 41 odsek 1 Tr. zákona) trest odňatia slobody pri dolnej zvýšenej hranici (16 mesiacov) vo výmere 18 osemnásť mesiacov, pričom krajský súd dospel k záveru, že na obžalovaného je vzhľadom na jeho osobu a osobné pomery, čo správne konštatoval už okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, pôsobiť iba bezprostredným výkonom a krajský súd obžalovaného preto zaradil podľa § 48 odsek 1 písm. a) Tr. zákona do najmiernejšieho ústavu, do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, čo správne už predtým urobil aj okresný súd v napadnutom rozsudku. Pre aplikáciu ustanovenia § 48 odsek 4 Tr. zákona, teda prísnejšie zaradenie krajský súd nezistil relevantné skutočnosti, ktoré by takéto zaradenie odôvodňovali. Pokiaľ ide o ochranné opatrenie, už okresný súd správne obžalovanému uložil vo forme ochranného ambulantného protitoxikomanického liečenia, čo plne odôvodňovali závery príslušného znaleckého dokazovania a uvedená skutočnosť preto dôvodne viedla i krajský súd k uloženiu takéhoto ochranného opatrenia.

Pre úplnosť krajský súd dodáva, že s predmetným trestným konaním síce bolo spojené adhézne konanie, t. j. konanie o náhrade škody, ale vzhľadom k tomu, že poškodený nárok na náhradu škody vôbec neuplatnil, nebol dôvod pre existenciu výroku o náhrade škody.

Vzhľadom na uvedené dôvody preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok n i e j e prípustný.